

Ferenczi Gábor
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Dokumentumszám: 2/1969

Érkezett: 2010 DEC 14.

Írásbeli kérdés

Dr. Kövér Lászlónak úrnak
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Hárszabály 91. § (1) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a közigazgatási és igazságügyi miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez.

„Miért nincs igazságszolgáltatás az iszapkatasztrófa károsultjai számára?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Valódi elszámoltatást az iszapkatasztrófa felelőseinek és teljes kármentesítést az áldozatoknak!

Több, mint két hónap telt el hazánk történetének legnagyobb környezeti katasztrófája óta. Bár vannak arra utaló jelek, még sincs normális élet a vörösiszap-áradat által sújtott területen, Kolontáron és Devecserben.

Kérdezem, mi lesz a területen élő emberekkel?

Mi lesz azokkal, akiknek már semmilyen tartalékuk sincs, odaveszett egész eddigi életük munkája, elvesztették szeretteiket, korábbi életkörülményeiket, tönkrement vállalkozásuk?

A kialakult helyzetben rengeteg ügyvéd telepedett rá az érintett településekre és számos félmegoldás születik, még sincs senki, aki igazán az ő érdekeiket nézve, minden érintettet figyelembe véve ne ígéretekkel, kényszermegoldásokkal, hanem ténylegesen az ő kárak megtérítésével foglalkozzon.

Az embereknek nincs jövőképük. Rettegés lett az életük. Bár a vörös iszap nem tört be a szó szoros értelmében minden otthonba, de részévé vált az életüknek, mindennapjaiknak.

Késik a beígért teljes körű kárrendezés, amit maga Orbán Viktor Miniszterelnök Úr ígért meg nem sokkal a tragédia után, a térségben tett látogatásakor.

A kárba vesztett ingóságokért mindössze 500.000 forintot kapnak a károsultak. 200.000 forintból pedig pótolniuk kell az odavesztett ruhaneműiket, fedezni kell egyéb költségeiket. Ha valaki már más forrásból adományként kapott bármilyen bútort, vagy egyéb használati eszközt, azt levonják a kártérítési összegből.

Egy bukott egri rendőrkapitányt tettek az állam által megbízott ügyvédi munkacsoport élére, egyben az emberek nyakára. A helyieknek az a félelme, hogy az állam olcsón kivásárolja a követeléseket.

A katasztrófa óta rengeteg új arc tűnt fel Devecserben, akiknek az a szándékuk, hogy jogtalanul részesüljenek a kártérítésből. Igazságtalan és aránytalan a felajánlott kártérítés, már megint az a kisebbség jár a legjobban, akik a legkevésbé járultak hozzá a magyar társadalom és a helyi közösség építéséhez, a tisztességes emberek ismét kisémmizve érezhetik magukat.

Hogy fordulhat az elő, hogy munkabaleseti eljárást indítanak azokkal szemben, akik a mentési munkálatokban megsérültek?

Hogyan történhetett meg az, hogy bemondásra állítottak ki lakcímkártyát a máshonnan ideérkezőknek, amikkel adományokat és gyorssegélyt vehettek fel jogtalanul.

Hogyan lehetséges az, hogy visszatümoztott ajándékozási szerződésekkel jutottak egyesek ingatlantulajdoni joghoz a területen?

Hogyan kerülhetnek négyzetméterenként 270.000 forint plusz áfába az iszaptenger közepén az állam által épített ingatlanok, és miért pont oda építik őket, ahol 200 éve már megszűnt egy Kis-Kolontár nevű település.

Devecserben miért a téglagyárral szemben építik fel a kárpótlásnak szánt ingatlanokat? Kik fognak jól jární ezekből az építkezésekből?

Miért nem tették lehetővé a lakosok számára, hogy a bontást maguk végezhessék, kimenthessék a házaikból azokat az építőanyagokat, melyeket új otthonuk felépítéséhez felhasználhatnának. Volt olyan eset, amikor úgy bontottak le házat, hogy tulajdonosa nem is tudott róla...

Miért nem fedezi a kormány a lakosok másodlagos ingatlankárát? Miért bünteti azokat, akik szorgalmuknak köszönhetően az átlagnál kicsit többet tudtak elérni eddigi életükben és miért jutalmazza azokat, akik értéktelen szükséglakásban laktak és a piaci árnál lényegesen nagyobb Több milliárd forint gyűlt össze csak a kármentő alapba. Ehhez jön még hozzá a különböző egyéb adományvonalakon (TV csatornák, mobilszolgáltatók) befolyt összegek.

A gyerekek 4x annyi távolságot tettek meg hetekig az iskoláig, a szülők az ajkai munkahelyükig... Az autókat, ruhaneműt folyamatosan mosni kell. A bíróságra, ügyvédekhez utazás és a telefonköltségek szintén nagy terheket rónak a károsultakra. A térségben működő cégek, vállalkozások hatalmas bevételkiesést szenvedtek el. Ki és mikor fogja megtéríteni a lakosság költségeit?

Ki fogja megtéríteni azok járulékos kárát, akikhez ugyan nem tört be az iszapár, de házaik megrongálódtak a megnövekedett teherforgalom miatt?

Ki fogja kárpótolni azokat, akik otthonaik eredeti piaci értékét veszítették el, és így gyermekeikre, unokáikra lényegében piaci alapon értéktelen ingatlanokat, magyarán semmit sem tudnak hátrahagyni.

Szeretném továbbá emlékeztetni a kormányt és a közvéleményt, hogy Bakonyi és Tolnai még mindig szabadlábon van, holott a bíróság megállapította, hogy fennáll a halálos tömegszerencsétlenséget okozó, foglalkozás körében elkövetett, gondatlan veszélyeztetés alapos gyanúja. A veszélyes üzem igazgatója szabadlábon védekezik és elhárítja a felelősséget... Eltüntethet bizonyítékokat, tanukat befolyásolhat, elszökhethet, elrejtőzködhet a felelősségrevonás elől... Mi a garancia arra, hogy az ügyvezető nem fogja befolyásolni a cég alkalmazottait és az igazságszolgáltatást? Nehogy úgy járjunk, hogy a végén a meteorológus lesz a hibás, mint a 2006-os állami tűzijátéknál...

Kérdezem tehát: miért nincs még mindig igazságszolgáltatás az iszapkatasztrófa károsultjai számára?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2010. december 14.

Ferenczi Gábor
Jobbik